

[Justitsministeren]

kelloven, hvor reglerne allerede er i kraft. Som anført i betænkningen over forslag til lov om råstoffer, afgivet af udvalget om fysisk planlægning den 12. maj 1977, vil en eneretsordning for søterritoriet ikke blive aktuel, før en kortlægning af råstofforekomsterne på havbunden er afsluttet. Dette vil formentlig også gælde for kontinentalsoklen, idet bestemmelserne administreres under ét, men det kan dog ikke udelukkes, at der inden da kan være behov for at meddele en enerestilladelse alene for sokkelområdet.

Det foreslås, at ændringsforslaget træder i kraft den 1. juli 1978 samtidig med den nye råstoflov.

Med disse bemærkninger skal jeg anmode om en velvillig behandling af lovforslaget.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen):

Jeg skal tillade mig for det høje folketing at fremsætte:

Forslag til lov om Statens Kunstfond.
(Lovforslag nr. L 77).

I § 8, stk. 3, i loven af 18. juni 1969 om Statens Kunstfond – således som denne bestemmelse er ændret sidst ved lov af 18. maj 1977 – er det bestemt, at loven optages til revision i folketingsåret 1977–78.

Ved gennemførelsen af 1969-loven blev fondets virksomhedsområde som en forsøgsordning udvidet med kunsthåndværket og den kunstneriske formgivning, og der blev åbnet mulighed for af fondets midler også at støtte andre former for kunstnerisk skabende virksomhed, som kunne sidestilles med de klassiske kunstarter, som var omfattet af loven. På dette grundlag og på grund af denne lovgivnings forholdsvis nye dato fandt man det hensigtsmæssigt, at folketinget fik lejlighed til efter en passende periode at overveje lovens virkninger på baggrund af indvundne erfaringer.

Loven har med de i 1969 gennemførte udvidelser i fondets virksomhedsområde virket i 8 år, og erfaringerne fra den forløbne tid er lagt frem for offentligheden dels i den betænkning, som det såkaldte Wechselmannudvalg afgav om Statens Kunstfond i efteråret 1976, dels i min skriftlige redegørelse til folketinget, som blev debatteret i tinget i april 1977.

Jeg skal derfor tillade mig at henvise til denne skriftlige redegørelse for så vidt angår de principielle spørgsmål omkring fondets virksomhed og fondets samfundsmæssige betydning og her blot kort nævne de ændringer, lovforslaget indeholder.

Som det fremgik af min redegørelse til folketinget, mener jeg ikke, at der er grund til at foretage afgørende ændringer i den gældende lov om Statens Kunstfond, og det foreliggende lovforslag indeholder da også kun justeringer i loven i overensstemmelse med de forslag, der blev nævnt i redegørelsen.

Da erfaringerne fra administrationen viser, at loven har virket til gavn for kunsthåndværket og den kunstneriske formgivning, foreslås disse områder nu inddraget permanent under fondet, ligesom bygningskunsten foreslås inddraget på lige fod med de andre klassiske kunstarter, der støttes af fondet. Dette sidste betyder en ændring i forhold til den gældende lov, hvor bygningskunsten er omfattet af bestemmelsen om de andre former for kunstnerisk skabende virksomhed. Som konsekvens heraf foreslås oprettet endnu et udvalg under fondet. Samtidig ophæves bestyrelsens bevilgende funktion, idet administrationen af støtten til andre former for kunstnerisk skabende virksomhed henlægges til udvalgene. Fondets repræsentantskab foreslås udvidet med 2 medlemmer.

Som det også blev nævnt i min redegørelse, foreslås de livsvarige ydelser til kunstnere på finansloven ændret, således at hædersgaverne afvikles og erstattes af statsydelse, der så til gengæld forhøjes fra de nuværende ca. 23.700 kr. til ca. 35.500 kr. Samtidig foreslås ydelserne indtægtsreguleret, således at kunstnere med betydelige indtægter kun får udbetalt en minimumsydelse. Efter den foreslåede nyordning vil en kunstner med en indtægt, der overstiger 90.000 kr., få reduceret sin ydelse med 75 pct. af den overskydende indtægt. Det betyder, at en kunstner, hvis indtægt overstiger ca. 130.000 kr., kun vil få udbetalt en minimumsydelse, som i dag udgør ca. 5.900 kr.

Med disse ændringer mener jeg at man opnår en tilfredsstillende ordning, der imødegår den kritik, der har været af, at disse ydelser efter den gældende ordning blev udbetalt uden hensyn til kunstnernes indtægter, og som samtidig bevarer ordningens værdi